

صد سال تنهایی

نویسنده: گابریل گارسیا مارکز

مترجمه: عبدالله حسینی

سخن مترجم

گابریل گارسیا مارکز در سستم مارس ۱۹۲۸ در آرکاناکای کلمبیا دیده به جهان گشود. هشت سال ابتدایی زندگی اش را در کنار پدر بزرگ و مادر بزرگ مادریش، کلنل نیکلاس ریکارسو مارکز (یک کهنه سرباز جنگ های داخلی کلمبیا) و ترانکوویلا ایگواران کوتس مارکز، سپری کرد. بعدها دهکده زادگاهش و داستان هایی که پدر بزرگ و مادر بزرگش از خواواده برای او تعریف می کردند الهام بخش داستان های خیال انگیزی شدند که در آن ها رمان صد سال تنهایی بود.

در سن هشت سالگی و پس از مرگ پدر بزرگش با نند والدین خود بازگشت. کمی بعد او را به مدرسه شبانه روزی فرستادند که آنجا میان همکلاسی هایش به کشیدن نقاشی های کمیک شهره بود. مارکز در جواب این که نویسندگی را از کجا شروع کرده است گفته "با نقاشی کشیدن. با کشیدن کارتون. قبل از این که بتوانم چیزی بخوانم یا بنویسم عادت داشتم در خانه و مدرسه نقاشی کمیک بکشم. جالب اینجاست که حالا می فهمم وقتی در دبیرستان بودم بی آنکه واقعا چیزی بنویسم معروف به نویسندگی بودم. ... پس از اتمام مدرسه به اصرار والدینش به تحصیل در رشته حقوق در دانشگاه ملی بوگوتا مشغول شد اما آن را ناتمام گذاشت و به حرفه روزنامه نگاری روی آورد. بعدها با وجود شهرت و ثروتی که نویسندگی برایش به همراه

داشت هیچ وقت روزنامه‌نگاری را کنار نگذاشت. خود در این باره گفته است "همیشه اعتقاد داشته‌ام حرفه راستین من روزنامه‌نگاری است. چیزی که قبلاً درباره روزنامه‌نگاری از آن ناراضی بودم شرایط کاری بود. مجبور بودم افکار و عقایدم را با خواسته‌های روزنامه‌ها وفق دهم. حالا، بعد از کار کردن به عنوان یک نویسنده و رسیدن به استقلال مالی، می‌توانم مطالبی را که واقعاً مورد علاقه‌ام هستند و با عقایدم سازگارند انتخاب کنم."

مارکز نویسندگی را با نوشتن داستان‌های کوتاه برای روزنامه‌ها آغاز کرد. در آثار نخستین او تأثیرپذیری از نویسندگانی چون ویلیام فاکنر و ارنست همینگوی به وضوح به چشم می‌آید اما نقطه عطف کار او در آشنایی با آثار نویسندگانی چون فرانتس کافکا و ویرجینیا ولف بود. مارکز تعریف می‌کند "یک شب یکی از دوستان کتابی از داستان‌های کوتاه فرانتس کافکا را به من داد. به پانسیون که در آن ساکن بودم برگشتم و شروع به خواندن مسخ کردم. خط اول تقریباً مراد در جرم من خواب کرد. بسیار شگفت‌زده شده بودم. نوشته بود: آن صبح وقتی گرگور سامسا را در خواب‌های پریشانش بیدار شد، دریافت در تختش تبدیل به حشره‌ای غواپیکر شده است... وقتی آن خط را خواندم با خود گفتم هرگز فکر نمی‌کردم کسی از زده داشته باشد چیزهایی مثل آن را بنویسد. اگر می‌دانستم خیلی وقت پیش شروع به نوشتن می‌کردم."

مارکز که به سبک نویسندگی مورد علاقه‌اش رسیدن بود در سال ۱۹۶۵ نوشتن رمان صد سال تنهایی را آغاز کرد و در سال ۱۹۶۷ آن را به پایان رساند. خود درباره سبک نویسندگی کتاب گفته است "در داستان کتاب به روشی نقل شده است که مادر بزرگم عادت داشت داستان‌هایش را تعریف کند. او مطالبی را تعریف می‌کرد که ماورا طبیعه و شگفت‌انگیز بودند، ولی آن‌ها را به طرز کاملاً طبیعی بیان می‌کرد..." این سبک نویسندگی باعث شد او را به عنوان پیشگام رئالیسم جادویی بشناسند.

رمان صد سال تنهایی در سال ۱۹۷۰ به زبان انگلیسی ترجمه شد و جوایز متعدد ادبی را برای مارکز به ارمغان آورد که از جمله آن جایزه نوبل ادبیات در سال ۱۹۸۲ بود. مارکز خود علاقه فراوانی به کار ترجمه داشت "... همیشه

یک ترجمه خوب بازآفرینی اثر به زبانی دیگر است... ستایش فراوانی را برای مترجمین قائل هستم جز آنهایی که از پاورقی استفاده می‌کنند. آن دسته همیشه سعی می‌کنند چیزی را برای خواننده توضیح بدهند که احتمالاً منظور نویسنده نبوده است؛ وقتی پاورقی آنجاست، خواننده مجبور است با آن پیش برود... "ترجمه پیش رو از چاپ انگلیسی رمان صورت گرفته و تلاش شده است تا جایی که از عهده بنده حقیر برمی‌آید، بدون پاورقی‌های زاید و با حداقل رعایت امانت نسبت به خالق اثر باشد.

گابریل گرسیا مایکز به دنبال مشکلاتش با دولت کلمبیا که هیچ وقت آن را به رسمیت نشناخت در مکزیکو سیتی مکزیک ساکن بود و در هفدهم آوریل ۲۰۱۴ در همان شهر دیا، از جهان فرویست. از سایر آثار او که به زبان فارسی نیز ترجمه شده‌اند می‌توان به کتاب‌های زیر اشاره کرد:

طوفان برگ، پاییز پدر ما، کسی به سرهنگ نامه نمی‌نویسد، زانران غریب، ماجرای ارنندیرا و مادر بزرگ سنگانش، زیستن برای بازگفتن، عشق سال‌های ویا، ساعت نحس، خانه بزبان، وقایع‌نگاری یک قتل از پیش اعلام شده، ژنرال در هزارتوی خویش، یادبود دلبران غمگین من، یادداشت‌های روزهای تنهایی..

تقدیم به

پدر و مادر عزیزم

همسر مهربانم ربکا